

VELIKONOCE?

Drtivá většina našich spoluobčanů slaví Velikonoce jako svátky jara, počátek probouzející se přírody, nový začátek života; to ostatně potvrzují takové symboly jako barvená vajíčka, zajíčci atd. Na jižní polokouli naší planety je v té době podzim, přesto i tam slaví Velikonoce.

Jen menšina si je aspoň trochu vědoma, že jsou připomínkou smrti a zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Žel, i těmto lidem uniká skutečný význam této připomínky. Přitom informace o událostech odehrávajících se před téměř dvěma tisíci let je tou **nejdůležitější informací pro naši budoucnost**. Jak to mohu tvrdit?

Tenkrát se stalo něco velmi, velmi zvláštního, něco, co se nestalo nikdy předtím, něco, co se od té

doby neopakovalo. Stalo se také něco, co má vliv na budoucnost každého z nás.

Tím nemyslím samotnou smrt Ježíše Krista, jejíž znázornění jsme viděli už možná tisíckrát, ať záměrně či bezděky, umučeného člověka visícího na kříži. Tato justiční vražda byla sice doprovázena neobvyklými událostmi, ale Římané odsoudili mnoho lidí ke smrti na kříži už před touto popravou i po ní.

To naprosto jedinečné se odehrálo třetí den po Jeho smrti, což byla podle dnešních kalendářů neděle, v den, který Rusové ještě dnes po více než půlstoletém pronásledování „všeho náboženského“ nazývají VZKŘÍŠENÍ, *воскресенье* (voskresenje).

Co se tehdy vlastně stalo?

Zprávu, která byla zapsána **na základě informací mnoha důvěryhodných očitých svědků**, lze nalézt v Bibli, zvláště v evangeliích, jež jsou součástí tak zvaného Nového Zákona. Proč je tato událost tak důležitá i pro každého z nás osobně? Dá se této zprávě vůbec věřit? Mám se o ni zajímat, když je pro mě veškeré náboženství či tzv. spiritualita "mimo mísu"?

Ježíš usmrčen v pátek –

v neděli prázdný hrob

Ježíš byl usmrčen v pátek odpoledne 14. nisanu (1. jarní měsíc) 33 n.l., a pak:

Josef z Arimatie, člen Rady, "přišel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Sňal je, zavinul do plátna a položil ho do hrobky vytesané ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Byl den přípravy a nastávala sobota. Ženy, které s ním přišly z Galileje, ho doprovodily; viděly hrob i to, jak bylo jeho tělo uloženo. Pak se vrátily a připravily vonné látky a oleje. V sobotu podle příkázání zachovaly klid.

První den v týdnu (v neděli), když začínalo svítat, šly ke hrobu a nesly vonné masti, které předtím připravily. Shledaly, že kámen je od hrobu odvalený, ale když vešly dovnitř, tělo Pána Ježíše nenašly.... Když se vrátily od hrobu, vypověděly to vše Jedenácti a všem ostatním. Byly to Marie z Magdaly, Jana a Marie, matka Jakubova. Ostatní ženy, které byly s nimi, to apoštolům říkaly také; ale jim ty řeči připadaly jako tlachání a neuvěřili jim. Petr nicméně odešel a utíkal ke hrobu. Ale když se naklonil, vidí jen plátna. A odešel domů plný údivu nad tím, co se stalo.¹

No a co? Prázdný hrob, to může mít řadu vysvětlení.² Důležitou okolností je, že se někteří potom osobně potkali se živým Ježíšem.³

Setkávání se živým Ježíšem

V neděli

Marie stála venku před hrobem a plakala. ... otočila se dozadu a uviděla tam stát Ježíše; nevěděla však, že je to Ježíš. Ježíš jí řekl: "Ženo, proč plá-

¹ cituji z evangelia Lukášova (poslední kapitola) a Jana (poslední 2 kapitoly)

² my přece umíme "vysvětlit všechno", zejména to, čemu nerozumíme. Čím méně o nějaké věci víme, tím víc jsme přesvědčeni o svém "vysvětlení". Ta zpráva obsahuje bližší popis toho, co se stalo, ale i někteří seriózní

badatelé považují "nadpřirozené okolnosti" za pouhou "pozdější mytologii".

³ tedy nezažili jeho přítomnost nějakým "mystickým" způsobem, jak se o tom zmiňují středověcí (i novodobí) mystikové, nešlo o žádnou utkvělou představu, kdy jsme schopni vidět i to neexistuje

češ? Koho hledáš?" Ona mu v domnění, že je to zahradník, řekla: "Pane, jestliže tys ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu." Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se otočila a hebrejsky mu řekla: "Rabbuni", což znamená 'Učitel'. ... Marie Magdalská šla a zvěstovala učedníkům: "Viděla jsem Pána", a oznámila jim to, co jí řekl. Když byl večer téhož dne, prvního v týdnu, a učedníci byli ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. I zaradovali se učedníci, když uviděli Pána.

A hle, téhož dne šli dva z nich do vesnice jménem Emaus, vzdálené sto šedesát stadií od Jeruzaléma, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se přihodilo. A stalo se, jak tak spolu rozmlouvali a probírali to, že se k nim přiblížil sám Ježíš a šel s nimi. Ale jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali. Řekl jim: "O jakých věcech to spolu cestou rozmlouváte?" I zůstali stát zasmušilí. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: "Ty jsi snad jediný, kdo pobývá v Jeruzalémě a nedověděl se, co se v něm v těchto dnech stalo!" ... Přiblížili se k vesnici, kam šli, a on si počínal, jako by chtěl jít dál. Oni však na něho naléhali slovy: "Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se již nachýlil." I vstoupil, aby s nimi zůstal. A stalo se, když s nimi zaujal místo u stolu, že vzal chléb, požehnal, rozlomil a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho; ale on se pro ně stal neviditelným. ... A v tu hodinu vstali, vrátili se do Jeruzaléma a našli shromážděných těch jedenáct i ty, kteří byli s nimi, a ti jim říkali, že Pán byl skutečně probuzen z mrtvých a ukázal se Šimonovi. A oni vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat při lámání chleba. Zatímco o tom mluvili, postavil se on uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Vyděšili se a vystrašení se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: "Proč jste tak rozrušeni a proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a

na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně." A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy. Když tomu ještě pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?" Podali mu kus pečené ryby a plást medu. Vzal si a pojedl před nimi.

Po osmi dnech

byli jeho učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi. Postavil se doprostřed a řekl: "Pokoj vám."

Potom se Ježíš opět zjevil

učedníkům u Tiberiadského moře. (Viz Jan 21. kapitola) a dále (celkem skoro 6 týdnů):

... skrze Ducha Svatého dal příkazy apoštolům, které si vyvolil. Jim také po svém utrpení mnoha důkazy prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a říkal jim o *Božím království*. A když s nimi jedl, nařídil jim, aby se nevzdalovali z Jeruzaléma, ale očekávali Otcovo zaslíbení ... Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. A když se upřeně dívali do nebe, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílých šatech a řekli: "Muži galilejští, co tu stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe."⁴

Po sedmi týdnech⁵

... se Petr postavil spolu s jedenácti, pozvedl svůj hlas a přímo k nim promluvil: ... "Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, muže dosvědčeného vám od Boha mocnými činy, divy a znameními, které Bůh uprostřed vás skrze něho učinil⁶, jak sami víte, tohoto muže ... jste skrze ruce bezbožníků přibíli na kříž a odstranili. Ale Bůh ho vzkřísil, zprostitiv ho bolestí smrti, protože nebylo možné, aby byl od ní držen.

⁴ Skutky 1:3,4, 9-11

⁵ Skutky 2:14, 22-24

⁶ Všimněte si, že nadpřirozené skutky, které vykonal člověk Ježíš, byly ve skutečnosti vykonány Bohem. Ježíš nebyl první, kdy Bůh vykonal nadpřirozené skutky skrze své vyslance. Není nutné žádné "vysvětlení", že Ježíš byl plně Bůh a plně člověk. Bůh je prostě Bůh,

člověk je z jiné kategorie, je člověkem. Takové "vysvětlení" ostatně Petra, jako pravověrného Žida, přesvědčeného o jedinství Boha, ani nenapadlo. Ježíšovo stejné přesvědčení je patrně třeba z Markova evangelia z 12. kapitoly, z veršů 28 až 34. (... Ježíš odpověděl: "První je: 'Slyš, Izraeli, Pán, naš Bůh, Pán jediný jest' a 'budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce ...")

Shrnutí:

Ježíš byl usmrčen v pátek 14. nisanu (1. jarní měsíc) 33 n.l., jeho tělo uloženo do hrobky. V neděli ráno byl hrob prázdný. Jeho učedníci, tedy lidé, kteří se s ním stýkali skoro denně asi tři a půl

roku, dobře znali jeho podobu, gesta, způsob chůze, tón hlasu atd atd, se dozvěděli různými způsoby, že Ježíš už není mrtvý, že byl vzkříšen. (Představte si sami sebe v této situaci.) Samozřejmě tomu nevěřili. Když se s ním poté opakovaně setkali, nepoznávali ho. Proč?

Ježíšovo nové tělo

Ježíš byl sice živý, ale **dostal nové tělo**, tělo s jinými vlastnostmi, **duchovní tělo!** Po čtyřicet dní se jim dával spatřit. Setkání tedy byla opakovaná, nejednalo se ani se nemohlo jednat o nějaké sugesce či autosugesce, utkvělé představy či mystické zážitky. U těch setkání byla skoro pokaždé řada lidí, kteří jej dobře znali. Někjaké "triky" jsou naprosto vyloučeny.

Jaké tělo obdržel?

Co se dozvídáme o jeho novém těle? Každý jsme asi slyšel o "duchovním", "spirituálním", "astrálním" těle, a představujeme si je podle "okultních zážitků", na nichž jsme se sami podíleli nebo jsme se o nich dozvěděli z různých zdrojů. Nuže, nové Ježíšovo tělo, jediné skutečné duchovní tělo, které kdy lidé na zemi mohli spatřit, mělo velmi odlišné vlastnosti. Vraťme se k popisu jednoho takového setkání.

Zatímco o tom mluvili, postavil se on uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Vyděsili se a *vystrašení se domnívali, že vidí ducha*. Řekl jim: "Proč jste tak rozrušeni a proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a *podívejte se: duch nemá maso a kosti*, jako to vidíte na mně." A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy. Když tomu ještě pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?" Podali mu kus pečené ryby a plást medu. *Vzal si a pojedl před nimi*. (Lukášovo evangelium, 24. kapitola, verše 36 až 43)

Můžeme si všimnout, že popis těchto setkání je nekomplikovaný, vlastně velmi důvěryhodný, až na jednu "maličkost". Popisovaná setkání se na

prostě vymykají zkušeností nejen každého z nás, ale i všech jiných lidí, kteří kdy žili na zemi po tisíce let. Jak si vůbec můžeme vysvětlit, že se něco takového stalo?

Kdo takové tělo Ježíšovi dal?

Naštěstí nejsme odkázáni na domněnky sebevíce "erudovaných vykladačů". Například jeden ze svědků těchto událostí, člověk doprovázející Ježíše celou dobu jeho veřejného vyučování, Šimon, syn Jonášův, kterému sám Ježíš dal přívlastek Petr, to vysvětlil přihlížejícímu množství lidí shromážděných na oslavu svátku Letnic, takto:

Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, muže dosvědčeného vám od Boha mocnými činy, divy a znameními, které Bůh uprostřed vás skrze něho učinil⁷, jak sami víte, tohoto muže ... jste skrze ruce bezbožníků přibíli na kříž a odstranili. Ale Bůh ho vzkřísil, zprostit ho bolestí smrti, protože nebylo možné, aby byl od ní držen.

Bůh?

No jasně, to Pán Bůh. To určitě, takovému "vysvětlení" mohli věřit jedině nevzdělaní lidé temného středověku, s tím, si na mne, moderního vzdělaného civilizovaného člověka 21. století, nepřijďte. Kdo by věřil takovým báchorkám ve věku rozvinutého vědeckého poznání?

Pokud takto uvažujete - rozumím tomuto způsobu uvažování, ježto jsem tomu sám aspoň deset let podléhal - říkám vám, brzděte, ve vlastním zájmu se zastavte a uvažujte!! Nepolykáte s chutí skutečně báchorky oděné do "vědeckého" roucha? K tomu se zvláště vrátím jindy.

⁷ Všimněte si, že Petr považoval Ježíše za člověka (... muže ...), Ježíš byl po svém ukřižování mrtvý, jako

každý jiný člověk. Kdyby byl také „plně Bohem“, nemohl by zemřít, nepotřeboval by vzkříšení Bohem.

Připustíme-li pro tuto chvíli, že měl Petr, očítý svědek vychovaný v náboženství Izraele, pravdu, pak to má dalekosáhlé **důsledky** týkající se každého z nás.

Důsledky

Zpráva o vzkříšení Ježíše nám přibližuje stvořitelskou činnost nám vysoce nadřazené bytosti, skutečného Boha, můžeme říci v přímém přenosu. U vzniku hmotného vesmíru žádný člověk nebyl. Rovněž tak u vzniku života na Zemi, u vzniku člověka. Tam jsme odkázáni na různá nadpřirozená sdělení, jež jsou doménou všech druhů náboženství, nebo na neprokázané, neustále se měnící teorie hlavního proudu "vědecké obce". Zde jsme díky zprávám očítých svědků přítomni skutečnému stvořitelkému činu, který daleko, daleko překonává i ta nejsložitější a nejpozoruhodnější lidská tvůrčí díla.

Naše naděje

Když člověk čte Bibli bez předsudků, tak se její obsah velmi liší od našich zkušeností, a mohl by si říkat, že často jde o utkvělé představy lidí unikajících do nějakého bájného světa, kde panuje "láska, mír a bezpečí", spravedlnost pro všechny, ničemové jsou potrestáni a dobří lidé odměňováni za své dobré skutky. Nic takového ale nevidíme. Takový svět však "předpovídali" stejní lidé, kteří předstínili život i smrt Ježíše z Nazaretu.

Tímto stvořitelkým činem, totiž vzkříšením neboli darováním nového těla vyššího řádu, Stvořitel, Bůh, potvrdil, že zprávy o jiném, mnohem lepším světě, než jaký známe, nejsou iluzí, Ten nový svět určitě přijde, ne lidským úsilím, ale zásahem stejného druhu, jakým bylo vzkříšení Ježíše. Nadpřirozeným, stvořitelským zásahem Stvořitele, kdy bude násilně odstraněn tento zkažený svět a nahrazen tím slíbeným.

Tato událost nenastala jen tak náhodou, pro nic za nic. Člověk, který prošel touto transformací, vyhověl svým původem, svým vyučováním, svou životní dráhou řadě detailů, které byly předpovězeny staletí předem různými lidmi, kteří o těchto jednotlivostech prohlašovali, že jim byli sděleny Boží inspirací. Tato událost byla "připravena" tisíciletí předem. Záznam o tom je v hebrejské části Bible, u nás nazývané Starý zákon.

Nic podobného se nestalo předtím, ani od té doby potom až doposud. Nesnažme se tedy spojit uvedený popis se svými zkušenostmi či je nějak začlenit do svého světónázoru, který jsme získali výchovou, běžným vzděláním či napodobováním lidí z našeho okolí. Sděluji to zde proto, že se to běžně děje, a tak je znehodnocen obsah této na nejvyšší zvláštní a důležité informace.

To nám sděluje, že Bible je velmi rozdílná od všech spisů, které "zaručují" stoupencům různých náboženství cestu ke spáse, k věčné blaženosti, k lepšímu příštímu zrození v koloběhu životů, do nirvány či po smrti do nebe, očistce či pekla. Učení žádného náboženského myslitele či filozofa nebylo ani zdaleka potvrzeno takovým způsobem. (viz poznámka na konci článku)¹

Hodnota Bible

Bible je zprávou našeho Stvořitele, Stvořitele vesmíru, Země a života na Zemi pro nás lidi všeobecně. Možná se vám toto tvrzení zdá velmi nadsazené, ne-li přímo bombastické, poněvadž neznáte nikoho, kdo by bral Bibli vážně. Nicméně takoví lidé existovali a existují, a touží po tom, aby se obsah Bible stal srozumitelný lidem všech jazyků. Nedávno bylo oznámeno, že Bible byla už přeložena do 1000 jazyků, na 2500 dalších jazyků se pracuje.⁸

---

⁸ Na internetu je lehce dostupný text Bible na www.obohu.cz/bible/. 22 překladů do češtiny, 5 do

slovenštiny, 29 do angličtiny, 34 do němčiny, a další do jiných jazyků.

Existuje ještě jeden důsledek, který se nás osobně týká. Saul z Tarzu, známý jako apoštol Pavel, zakončil svůj proslov na Areopagu v Athénách před místními filozofii nakloněnými posluchači těmito slovy:

Když tedy Bůh přehlédl ty doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlý svět *skrze muže*, kterého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých. (Skutky 17:30, 31)

Bůh tedy ustanovil den, kdy bude soudit obydlý svět, každého člověka, který kdy na zemi žil. Z popisované události, která je, jak řekl Pavel řeckým filozofům, poskytnutým důkazem, je zřejmé, že smrt pro něj není překážkou. Od Pavlova proslovu uplynulo skoro dva tisíce let, a slíbený soud ještě nepřišel. To znamená, že je v budoucnu, ale můžeme si být jisti, že určitě přijde. Budeme tehdy posouzeni jako Boží přátelé a poctěni stejným způsobem jako byl poctěn Ježíš? Tedy novým tělem? Duchovním, nesmrtelným tělem? Tak úžasná odměna čeká na Boží přátele!!!

Právě o tom mluví text Bible. Ale k tomu, abychom byli posouzeni jako Boží přátelé, jako lidé, kteří plně uznávají Boží moc a schopnost tvořit, musíme je poznat, musíme je uznat, se vším všu-

Moje zkušenost s Biblií

Zabývám se Biblií už více než půl století. Během té doby jsem zakusil mnohé, dobré i špatné, blouďení a nalézání. Během posledních pěti let jsem konečně snad pochopil, co nám náš nebeský Otec sděluje. Velmi mi v tom pomohly knihy a články zveřejněné na <https://focusonthe kingdom.org/> (zaměření na Království, rozuměj na Boží království). Poněvadž jsem se s některými myšlenkami zde v Česku neseťkal (ačkoli jsem toho prozkoumal opravdu hodně), přeložil jsem některé

dy. Jako pouzí smrtelní lidé si musíme být vědomi, že v našem vztahu k Bohu, k Všemohoucímu, taháme, tak říkajíc, za "kratší konec", za daleko kratší konec!! Zdaleka to není vztah rovného s rovným. Vždyť On naplánoval a stvořil Vesmír, kterému ani zdaleka nerozumíme⁹, zařídil, aby na Zemi panovaly podmínky umožňující život, a také ten nepředstavitelně složitý systém, který je v každé buňce, vytvořil (jen ty miliony kódů DNA pro jednotlivé druhy organismů!!!) ...

Vzkříšení Ježíše – Boží plán pokračuje

Bůh, Stvořitel, má svůj plán, na který nezapomněl, naopak vzkříšením Ježíše potvrdil své odhodlání jej splnit. Vejdeme se do jeho plánu pozitivním způsobem?

Z uvedeného je patrné, že máme-li být Božími přáteli, nemůžeme si dovolit přehlížet to, co nám On říká. Kde se o tom dozvíme? Jedině v knize, ze které jsem uvedl pouhých několik citátů, z Bible. Bez své osobní znalosti textu Bible nemůžeme očekávat, že rozumíme tomu, co nám Bůh říká. Nemůžeme se spoléhat na vedení, které nám poskytuje naše církve či naše náboženská skupina; vždyť je tolik navzájem neslučitelných církví a denominací.

knihy a články do češtiny a jsou volně přístupné a nakonec i celý Nový zákon s komentářem z dílny předního unitárního teologa Anthony Buzzarda¹⁰.

Kéž vám seznámení s tímto materiálem pomůže aspoň tak jako mně, a zejména ať vám pomůže více se sblížit s Ježíšem Kristem (jehož vzkříšení si připomínáme zejména o Velikonocích) a s Jeho i naším Otcem, Všemohoucím Bohem.

⁹ viz např. kniha *Neznámý vesmír* od Stuarda Clarka

¹⁰ <https://focusonthe kingdom.org/OneGodFather-cz.pdf>

ⁱ Cítím, že musím tento odstavec trochu rozvést kvůli **problému "života po životě"** či "posmrtného života".

Z uvedeného "velikonočního příběhu" je kromě jiného patrné, že Bůh jedná velmi otevřeně, tak říkajíc, podává nám svá zásadní sdělení téměř "po lopatě". Sděluje nám, že smrtí všechno nekončí, ale také, že život nějak automaticky nepokračuje jako by v člověku existovala nějaká nesmrtelná složka, která po smrti fyzického těla dále žije. Ne, ne, tak to není.

Ježíš byl dočista mrtvý, jako každý jiný člověk po své smrti. V Písmu je opakovaně zdůrazňováno: smrtí vše končí. Aspoň jeden příklad: *protože živý pes je na tom lépe než mrtvý lev. Živí si totiž uvědomují, že zemřou; ale pokud jde o mrtvé, ti si neuvědomují naprosto nic* (Kazatel 9:4, 5)

Proč Ježíš vstal z mrtvých? Protože jej vzkřísil Bůh.

Náš "život po životě" závisí jedinečně na Boží stvořitelské činnosti. A Bůh znovu zasáhne mnohonásobně více než v případě Ježíše, a také naprosto zřejmě, viditelně, pak to uvidí skutečně každý.

Apoštol Pavel o tom sdělil následující:

Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naděje. Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také ty, kdo zemřeli skrze Ježíše, přivede s ním. Neboť toto vám říkáme slovem Pánovým: ... za zvuku přikazujícího zvolání, hlasu archanděla a Boží polnice sám Pán sestoupí z nebe a mrtví v Kristu vstanou nejdříve.... A tak už navždy budeme s Pánem. Proto se těmito slovy navzájem povzbuzujte. (1. Tesalonským 4:13-18.)

Poněvadž nikdo neviděl, jak Pán sestoupil z nebe, ten dějinný okamžik tedy ještě nenastal. Proto žádný člověk kromě Ježíše nepřišel znovu k životu, všichni, kdo zemřeli tedy "spí spánkem smrti", nic nevědí, nepozorují nás; jedině, co má na nás vliv, jsou naše představy o tomto námětu.

Ať si už o "životu po životě" myslíme cokoli, žádná jiná představa ohledně "vysvětlení" nebyla nikdy potvrzena ani zdaleka podobným způsobem. Bůh rozhodně není tajnůstkář v těch nejdůležitějších věcech, které potřebujeme znát!!!

Podrobněji viz *Co se děje, když zemřeme? Biblický pohled na smrt a vzkříšení*. Viz:

<https://www.focusonthekingdom.org/WHWWD-cz2.pdf>

<http://focusonthekingdom.eu/www/domains/wp-content/uploads/2022/05/Co-se-deje-kdyz-zemreme-2-sl.pdf>

Všechny biblické texty jsou převzaty z *Českého studijního překladu*

Adolf TOČÍK, dopsáno 7. dubna 2019
Upraveno 23. ledna 2022